

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 19. De Itatinensium Sociorum laboribus & ulterioribus spebus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

admittentibus. Hoc oppidum, Divorum Petri & Pauli nominibus insignitum, tertio à Paraquario lapide positum est.

IN adversa novi oppidi parte, ad Paraquarii littus, Païaguarum natio ab primo Hispanorum in has terras adventu, continuatā crudelitate cædibus infestam omnem vicinitatem hæc tenus habuerat; adeò atroci famâ, ut Guairæ simillimi viserentur. Ad eos variis temporibus transfugerant aliquot Neophyti, pravitate animi aut nimis serviis exacerbati, à quibus Païaguæ didicerant Sociorum nostrorum conditionem, salvâ corporum libertate, animarum saluti tantummodo inhianium, ob quam rem ad Rançonierum frequentes convenere, affirmantes se etiam sedem fixam ponere velle. Dic̄tis addidere facta, storeas suas, approbante Rançoniero, pro more gentis non procul ab Apostolorum coloniâ extemporali opere in formam oppidi erigentes. Sed ex innatâ indole factis non addidere constantiam, trans Paraquarium ad sua latibula paulò post dilapsi. At in quatuor novis sedibus degentes singuli Socii studio pari baptizandis infantibus & adultis erudiendis insudabant, è sua quique statione per totam regionem animarum lucrandarum ergo excurrentes. Nec negligebantur Hispani Xeresiani, quibus Nicolaus Enartius Quadragesimali tempore adeò gnavam operam navavit, ut oppidi primores litteris ad Senatum & Episcopum Paraquariensem datis enixè postularint, interponerent autoritatem suam ad impetrandam Societatis sedem. Prætereà Guati, Gualachi, & variorum idiomatum populi, non procul aberant, panem Evangelicæ doctrinæ, ut apparebat, recepturi, si essent, qui frangerent. Extra Provinciam verò in terris ad Aurelianum vergentibus Pygmæi corporum parvitate insignes: Amazones, sic nuncupatae, quod totâ vitâ belligerantes, singulis annis exiguo planè tempore ex vicinis populis ad concipiendum viros adsciscere dicantur, & alia gentes adeò numerosæ, ut Rançonierius ad majores suos scribens, multa simul oppida in interioribus regionibus, cum suppeteren̄t Socii, fundari posse affitaret. Denique si præsentem rerum statum & spem futurorum considerares, una Itatinensis provincia cum adjacentibus regionibus ad obliterandam calamitosæ Guairanæ memoriam sufficere videbatur. Sed iteratus turbo, præsentium rerum statu everso, & spibus magna ex parte elusis, alteram Guairaniam in Itatinensi provinciâ ferè nobis figuravit. Adeò verum est, accedentes ad Dei seruitutem præparari debere ad tentationem.

SINGULI Socii in his quatuor sedibus degentes, solatii & Confessionis sacramentalis ergo, solebant se invicem inviseré: & quia octiduo aberant Ignatius Martines & Didacus Rançonierius, inter utrumque oppidum designaverant pagum Jerein dictum, quod ex condito subinde concurserent. Ibi dum quadam die simul agerent, Christi Crucifixi imago altari imposta copiosè sudare cœpit, quo sudore reverenter pannis excepto, dubii nūm ex celo tum temporis nubilo id evenisset, an ad prodigium referre deberent, taciti ominose rei præstolabantur eventum. Nec plures dies abierte, cùm se portenti causa prodidit, nuncio de Mamalucorum in Itatinensem Provinciam adventu paulò post accepto. Hi post destruktam Guaitaniam turmatim, cum numerosâ Tupicorum cohorte, eo, quo Socii itinere, ad proxima Xeresio loca penetrarant, initioque cum aliquot prædonibus fidere, de modo nova oppida statim vastandi egerant: quod ut minimo suo incommodo facerent, certos homines ad Sancti Josephi coloniam, absente Nicolaio Enartio, destinant, dolosè significaturos, se non maleficis aut populationis ergo venisse, sed ut injurias ab interioris terræ Indis Rançoniero illatas vindicarent: posse sc̄, si J̄esus Sociis doctoribus suis rem acceptissimam facere vellent, arma jungere. Dux oppidi prædonibus fidem innocenter adhibens, populares suos ad vindictam animatos armari jubet, & nullâ interpositâ morâ ad castra Mamalucorum perducit: quod cùm pervenissent, detectâ fraude vincula armis commutare ad unum omnes iussi sunt, imbelli turbâ defensoribus destitutâ, ex oppido ad castra facile etiam translata. Nicolaus Enartius redux, oppidum vacuum ubi ingressus est,

CAPUT
XIX.
De Itati-
nenium
Sociorum
laboribus
& ulteriori-
bus spibus.

Païague
spem faciunt
conversionis.

Xeresiani fe-
dem Societas-
tis expetere.

De Guati,

Pygmæi,

Et Amazo-
nibus.

CAPUT
XX.
Sancti Jose-
phi colonia
destruitur.

Sudat Chri-
sti imago.

Mamaluco-
rum dolus.

Depradatio.

Nicolaï
Enartii
virtus.